

Četrtek, 2. marec 2017

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

EVROPSKI PARLAMENT

P8_TA(2017)0060

Obveznosti na področju vizumske vzajemnosti

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 2. marca 2017 o obveznostih Komisije na področju vizumske vzajemnosti v skladu s členom 1(4) Uredbe (ES) št. 539/2001 (2016/2986(RSP))

(2018/C 263/01)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 539/2001 ⁽¹⁾, zlasti člena 1(4) (mehanizem vzajemnosti),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. aprila 2016 z naslovom „Stanje nevzajemnosti z nekaterimi tretjimi državami na področju vizumske politike in možnosti nadaljnega ukrepanja“ (COM(2016)0221),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. julija 2016 o trenutnem stanju in morebitnih nadaljnjih korakih glede stanja nevzajemnosti z nekaterimi tretjimi državami na področju vizumske politike (nadaljnje ukrepanje po sporočilu Komisije z dne 12. aprila) (COM(2016)0481),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 21. decembra 2016 o stanju nevzajemnosti z nekaterimi tretjimi državami na področju vizumske politike in možnostih nadaljnega ukrepanja (nadaljnje ukrepanje po sporočilu z dne 12. aprila) (COM(2016)0816),
- ob upoštevanju člena 17 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) ter členov 80, 265 in 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju svoje razprave o obveznosti na področju vizumske vzajemnosti, ki je potekala 14. decembra 2016 v Strasbourgu,
- ob upoštevanju vprašanja Komisiji o obveznostih Komisije na področju vizumske vzajemnosti v skladu s členom 1(4) Uredbe (ES) št. 539/2001 (O-000142/2016 – B8-1820/2016),
- ob upoštevanju predloga resolucije Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve,

⁽¹⁾ UL L 81, 21.3.2001, str. 1.

Četrtek, 2. marec 2017

- ob upoštevanju člena 128(5) in člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker se vizumska vzajemnost kot eno od meril, na katerih temelji vizumska politika EU, splošno razlaga v smislu, da bi morale za državljane EU pri potovanjih v tretje države veljati enake zahteve kot za državljane teh tretjih držav, ko potujejo v EU;
- B. ker je namen mehanizma vizumske vzajemnosti doseči tovrstno vizumsko vzajemnost; ker vizumska politika EU posameznim državam članicam prepoveduje uvedbo vizumske obveznosti za državljane tretjih držav, ki so navedene v Prilogi II k Uredbi (ES) št. 539/2001 (države, katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje);
- C. ker je bil mehanizem vzajemnosti pregledan leta 2013, pri čemer je bil Parlament sozakonodajalec, saj je bilo treba mehanizem prilagoditi v luči začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe in sodne prakse Sodišča Evropske unije glede sekundarne pravne podlage, „da bi se Unija lahko odzvala solidarno v primeru, da bi tretja država s seznama iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 539/2001 za državljane vsaj ene države članice izvajala vizumsko obveznost (uvodna izjava 1 Uredbe (EU) št. 1289/2013)“;
- D. ker mehanizem vzajemnosti določa postopek, ki se prične s stanjem nevzajemnosti in vsebuje točen časovni okvir in ukrepe, ki jih je treba sprejeti, da bi odpravili stanje nevzajemnosti; ker se v skladu z logiko mehanizma zoper zadevno državo izvajajo vse strožji ukrepi, vključno z – v končni fazi – zadržanjem izvzetja iz vizumske obveznosti za vse državljane zadevne tretje države (druga faza uporabe mehanizma vzajemnosti);
- E. ker je bilo, „da bosta Evropski parlament in Svet – glede na to, da je zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti za vse državljane tretje države s seznama iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 539/2001 politično zelo občutljivo, hkrati pa ima posledice za države članice, pridružene schengenske države in za samo Unijo, zlasti za njihove zunanje odnose in delovanje schengenskega območja na splošno – ustrezno vključena v drugo fazo uporabe mehanizma vzajemnosti, je bilo na Komisijo preneseno pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z nekaterimi elementi mehanizma vzajemnosti“, vključno z začasnim zadržanjem izvzetja iz vizumske obveznosti za vse državljane zadevne tretje države;
- F. ker lahko „Evropski parlament ali Svet sklene, da bo preklical pooblastilo“ (člen 290(2)(a) PDEU);
- G. ker lahko „delegirani akt začne veljati samo, če Evropski parlament ali Svet v roku, določenem v zakonodajnem aktu, temu ne nasprotuje“ (člen 290(2)(b) PDEU);
- H. ker je Komisija pred Sodiščem Evropske unije izpodbijala izbiro delegiranih aktov v drugi fazi uporabe mehanizma in ker je Sodišče menilo, da je bila izbira zakonodajalca pravilna (zadeva C-88/14);
- I. ker so z mehanizmom Parlamentu in Svetu ter Komisiji tako jasno dodeljene obveznosti in odgovornosti v različnih fazah mehanizma vzajemnosti;
1. meni, da je Komisija pravno zavezana, da sprejme delegirani akt – s katerim začasno zadrži izvzetje iz vizumske obveznosti za državljane tretje države, ki ne odpravi vizumske obveznosti za državljane nekaterih držav članic EU – v roku 24 mesecev po datumu objave uradnega obvestila v zvezi s tem, ki se je iztekel 12. aprila 2016;
 2. na podlagi člena 265 PDEU poziva Komisijo, naj zahtevani delegirani akt sprejme najkasneje v dveh mesecih od datuma sprejetja te resolucije;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji, Svetu, Evropskemu svetu in nacionalnim parlamentom.